

KOROŠKI SLOVENEK

Naroča se pod naslovom: „**KOROŠKI SLOVENEK**“.
Klagenfurt, Viktringer-Ring 26.

Rokopisi se naj pošiljajo na naslov:
Politično in gospodarsko društvo, Klagenfurt, Viktringer-Ring 26.

**List za politiko,
gospodarstvo in prosveto**

Izhaja vsako sredo. — Posamezna številka 15 grošev.
Stane četrtletno: 1 S 50 g; celoletno: 6 S — g
Za Jugoslavijo
četrtletno: Din. 25.—; celoletno: Din. 100.—

Domovina, takšna si!

Pred leti je bilo o priliki otvoritve in blagoslavljanja žopraške ceste. Pod cerkvico sv. Lucije na Gori je bila napovedana svečanost, h kateri je nek nemški gospod sprožil misel, naj bi se vršila v znamenju bratstva Slovencev in Nemcev. Lepa zamisel, ki naj bi tvorila vsebino proslavi sredi slovenskega ozemlja, je iznenadila in presenetila in nismo ji mogli verjeti, da bi bila resnična. K proslavi je došla številna množica domačinov in še vrsta naših pevcev, da sodelujejo s pesmijo. A glej! V temni noči je nekdo v skalo pod cerkvico uzidal nemško ploščo s spominom na obrambne boje. Do danes se ne ve, odkod ta svojevrstni dar. Slovenski pevci so se razočarani vrnili na svoje domove, ljudstvo je brez interesa sledilo nemškim nagovorom in petju vrbljanskega zbora, župan je korajžno spregovoril par jedrnatih nemških in slovenskih besedi, duhovnik je molče blagoslovil cesto. Ploščica pa je ostala do danes neblagoslovljena. Slavje je izzvenelo v paradu avtomobilske vrste, bratstva ni bilo nikjer.

Prizor iz nedavnega življenja. Stoletja prej sta naroda-soseda mirno živela vzajemno življenje. Med njima ni bilo sovraštva in napetosti, kot brata sta se razumela. Družila ju je Cerkev, navduševala skupna domovina, povezavala skupna skrb in usoda. Ko je v davnih dneh postal valpetov bič preoster in graščinska tlaka neznosna, sta se slovenski in nemški kmet, ramo ob rami borila proti krivici, oba sledeč geslu: Le vkup, le vkup uboga gmajna! Polna je koroška povestnica dokazov njunega bratstva iz časov, ko so slovenski in nemški voditelji složno nastopali in se podpirali. Ko so slovenski možje pisali o slovenskih potrebah v nemških listih, ko so nemški učenjaki z ljubeznijo proučavali slovenski svet, ko so nemške tiskarne tiskale slovenske knjige. Tedaj sta naroda živela v skupnem zakonu, blagoslovljenem po medsebojnem spoštovanju in ljubezni.

V temni noči pred stoletjem se je v deželo prikradla zlobna, temna misel. Nemštvu je pridigala, da je izvoljeno za gospodovanje, slovenskim ljudem, da so manjvredni, nekulturni, neuki kmetje in hlapci. Kmalu je našla med Nemci somišljenikov, v slovenskih vrstah pa je vzbudila razočaranje. Zaman je Andrej Einspieler Nemce prosil in rotil, naj ne razdružujejo narodov, ki imata eno domovino in skupno usodo. Zaman je škof Kahn in z njim vrsta treznih nemških mož rotila svojece, naj so pravični napram Slovincem. Oholo in brezobzirno se je razbohotil v deželi liberalizem in svest si svoje moči je nastavljal Slovincem nož na vrat: Ubijem te, če nočeš biti moj služabnik! S solzami v očeh je umiral oče Andrej, sluteč, da prihaja nad njegov rod še strašen kelih trpljenja. V tistem obupu je koncediral France Grafenauer vodju nemškega liberalizma v koroškem dež. zboru s šaljivko: „Danes vam napravim največji kompliment, gospod profesor!

V začetku je Bog ustvaril nebo in zemljo in oba sta bila — nemška!“

Sto let krvavi slovenski narod na Koroškem. Voditelji naroda-soseda so mu bili odrekli enakopravnost in spoštovanje, razdružili so večstoletni zakon in slovensko ljudstvo hoteli usužnjiti. Tedaj je naš rod šel na Golgoto. Prišlo je tako daleč, da so slovenski mladini v šoli odrekli sleherni pouk v maternem jeziku, slovenski besedi vzeli vso pravico v javnosti. Da ni naš rod tedaj segel po samoizobrazbi, danes bi bil analfabetični otok v osrčju Evrope! Tako silna je bila kratkovidna zloba, da je bila naši mladini v šolah odvzeta celo že možnost priučitve latinice in se je mladina morala zadovoljevati izključno z gotico. Südmarka je prevzela oskrbo naših šol in z denarjem ter darovi izsiljevala nemoralne pogodbe, da bo ostajal nemški pouk v šolah neizpremenjen in slovenščini ne bo mesta v šolah. Heimatbund se je usilil v javno upravo in življenje slovenske Koroške ter s strašnim ljubosumnjem „očuval nemške nacionalne interese spodnjega dela dežele“.

Pod strahotnim gmotnim in moralnim pritiskom liberalno-nacionalne sile je od stotisoč Slovencev v deželi več desetisoč rojakov klonilo glave. Ne upajo več priznavati, da so sinovi in hčere slovenskega naroda. Ja, ponekod celo so jih nacionalne organizacije vzgojile v brutalne sovražnike lastnega naroda in lastne krvi. Z nedolžnim obrazom so nato zapisali v nemške nacionalne liste, da se na Koroškem vrši naraven proces prilagoditve Slovencev nemškemu svetu, verodostojnost pa so izpričali z „uradnimi“ številkami ljudskih štetij in še drugimi podatki. Po potrebi pričarajo tudi danes vsakomur kjerkoli na slovenskem Koroškem slikovito nemško sliko.

Slovenska Koroška je že dolgih sto let zavita v črnino. Na njenih tleh se odigrava žaloigra, vredna svetovnega pisatelja. Da bi sledil sledovom oropane in prezirane narodnosti in z jasnimi besedami naslikal moralno in duševno škodo življenja nasilno raznarodovanega naroda. Žalostno sliko ljudstva, ki se do danes ne sme vzbuditi v lastni bitnosti! Da bi mi vsi in z nami vred še naši raznarodovani bratje zrl, kako pretresljivo žalostno doživlja ljudstvo brez narodne zavesti svojega Boga, domovino in državo. Potem se ne bi nikdo več čudil prekletstvu in nesreči, ki kot temen oblak visi nad deželo, v kateri živita dva naroda v divjem, neblagoslovljenem zakonu.

Pravijo, da pride v tednu dni kancler v to našo deželo in si ogleda razmere pri nas. Morda bo voditelj države, ki nosi naslov „krščanska“ in jo zato podpiramo v dobri veri od njenega prvega trenutka z dobro ljubeznijo, zrl bolest koroške duše, razbičane in raztepane po temni strasti nacionalne sebičnosti. Potem se bosta pod njegovim vodstvom po stoletju spet združila naroda koroške zemlje v pravi zakon krščanske ljubezni.

Za svetovno ravnotežje.

Pritegnitev Rusije v protifašistični blok je dogodek svetovnega pomena, smo zapisali v zadnji številki. Svet je po silnem oboroževanju Nemčije, po nasilnih zavojevalnih načrtih Japonske in še po drznem koraku Italije v Afriki prišel iz ravnotežja. Tehnica svetovnih sil se je v zadnjem času nevarno nagibala k novi svetovni vojni. To so predvsem čutili v Angliji. Anglija sama s svojo močjo in vojsko ni več zamogla biti kos grozeči nevarnosti svetovnega fašizma in je zato primorana iskala novo zaveznico ter jo našla v — Rusiji. Z Anglijo vred vodi odslej sovjetska Rusija tabor protifašističnih držav.

Vse države v svetu se danes mrzlično oborožujejo. Vsaka nova japonska vojna ladja, vsaka nova italijanska divizija in vsako novo nemško letalo ima za posledico, da hitijo z oboroževanjem tudi vse druge države, ljubosumno čuvajoč, da nadkrilijo tekmeča po številu vojakov in orožja. To je uspeh rožljanja z orožjem v Berlinu, Rimu in japonskem Tokiju. Proti nasilju svetovnega fašizma pa grozeče vstaja nasilje svetovnega komunizma.

Sredi med obema nasprotnikoma, ki se skušata odtehtati s svojo silo, stoji krščanstvo, ideja ljubezni in pravice. Dotlej bo svet in njegov rod nihal med nasprotji, med vojno in mirom, med redom in neredom, dokler ne bo krščanska ljubezen in pravica postala vodilo njegove usode.

Jubilej sv. očeta. Sredi februarja je praznoval sv. oče Pij XI. štirinajstletnico, odkar stoji ob krmilu katoliške Cerkve. Jubilej so praznovali po vsem katoliškem svetu, najsvečaneje pa v Rimu. — Sv. oče Pij XI. slovi kot veliki učitelj v področju družabnega življenja. Njegova okrožnica „Quadragesimo anno“ je delo, ki usmerja in bo v bodočnosti še bolj usmerjalo življenje vseh narodov na svetu. Pod njim je bilo pripravljenih in izvedenih osem velikih evharističnih kongresov in sicer trije v Evropi, po eden v Severni in Južni Ameriki, v Avstraliji, Afriki in Aziji. Pod njegovim pokroviteljstvom so zacveteli misijoni, ki množijo število katoličanov in silo katoliške Cerkve v svetu.

Ali pride do ureditve Podonavja? Čehoslovaški ministerski predsednik dr. Hodža se je vrnil iz Pariza, kjer je imel prve pogovore glede Podonavja. Napovedal je, da pride do sporazuma Male antante in rimskega bloka po več zaporednih stopnjah. Najprvo mu je ležeče na tem, da sklene Avstrija s Čehoslovaško prijateljsko pogodbo. Nato naj bi sledila zblizanja še ostalih držav in končno prijateljska pogodba med obema skupinama. Minister se bo sedaj podal v Belgrad, odkoder bo baje posetil tudi Rim. Najvažnejše vprašanje v Podonavju je obramba avstrijske neodvisnosti za slučaj napada Nemčije. Da ta nevarnost ni nikakor majhna, dokazuje dr. Hodževa trditev, da podpira Hitler sedaj gibanje za vrnitev Habsburžanov v Avstrijo, ker bi s tem pripravil pot narodnemu socializmu v Avstriji.

Zadoščenje za Marseille. Francosko sodišče, ki je sodilo zločinske atentatorje na kralja Aleksandra in ministra Barthouja, je izreklo pravdorek: Obsojeni so na dosmrtno prisilno delo; tri atentatorje, ki se nahajajo izven Francoske, je sodišče obsodilo na smrt. Obsojence v Franciji bodo prepeljali na Hudičeve otoke, kjer se nahaja največja kazenska kolonija. Sodba za gnusni zločin je bila v Jugoslaviji in drugod sprejeta z velikim zadoščenjem.

Nemirni dnevi v Franciji. Vodjo francoskih socialistov poslance Bluma je dejansko napadla skupina članov fašistične organizacije, ko je o

priliki nekega pogreba brezobzirno vozil skozi skupino pogrebcev. Napad je bil socialistom zaželjen povod za nastop proti desnici. Zahtevali in dosegli so razpust oboroženih desničarskih organizacij, kar seve vzbujala na nasprotni strani velik odpor, tako da se je bati resnih spopadov med socialističnimi in nacionalnimi pristaši. Volitve, ki so pred durmi, znajo voditi do krvavega izida.

V Nemčiji besni kulturni boj. Iz Nemčije prihajajo poročila, da državna oblast in funkcionarji narodno-socialistične stranke vedno ostreje nastopajo proti katoliškim in protestantskim duhovnikom in voditeljem. V posebnem pastirskem listu so nemški škofje spregovorili pogumno besedo proti državnemu nasilju in svarili ljudstvo pred hitlerjanskimi nauki. „Mi smo storili vse, da Nemčiji prihranimo kulturni boj. Kljub temu ta borba ne poje, ampak je začela le še bolj divjati.“ pravijo v njem med drugim dobesedno. V Kölnu so obsodili na 18 mesecev ječe patra Spickerja, ki je v cerkvi med pridigo dejal: Kristus je naš vodja! V tem vzkliku je videl sodnik žalitev državnega vodje in kanclerja in patra obsodil, „ker je pripisoval Kristusu funkcije, ki jih ima pravico izvajati samo Hitler“. V zadnjem času uprizarja tajna policija pravi lov na katoliške voditelje in svoj nastop utemeljuje, „da je prišla na sled veleizdajniškim katoliškim organizacijam s komunističnimi celicami“. Hitler kardinala Schulteja, ki je hotel protestirati proti krutemu počenjanju njegovih pristašev, niti ni sprejel. Vlada se sedaj bavi v znovo postavo, po kateri bodo sodniki lahko razveljavili zakone, v katerih je en zakonec nasprotnik hitlerjevskega režima.

Na Daljnem vzhodu vedno bolj napeto. Med sovjetskimi in japonskimi četami je prišlo na mongolski meji že do prvih spopadov. Prebivalstvo zapušča domove in se seli na jug. Japonci hitijo z vojnimi pripravami ter ojačujejo svoje postojanke v Mongoliji. Nevarnost vojnega izbruha raste z vsakim dnem. Zadnja poročila govorijo o zadnjem poizkusu, ki naj zabrani pretečo katastrofo: sovjetski komisar Litvinov namerava baje posetiti Tokio in se neposredno porazgovoriti o odnosih Rusije in Japonske.

Japonska in Amerika. Nedavno je imel v ameriškem senatu predsednik zunanje-političnega odbora govor, ki je izzval veliko pozornost. Predsednik se je odločno obrnil proti Japonci, ki s svojimi načrti ogrožajo tudi Ameriko. Amerika zamore japonskim načrtom odgovoriti s tem, da poveča število svojih vojnih ladij in vojnih letal. Istočasno je ameriški parlament odobril, da se za tekoče leto zvišajo izdatki za oboroževanje za celih sto milijonov dolarjev. Proti Ameriki se bori Japonska predvsem z gospodarskimi sredstvi, njeno ceno blago resno tekmuje z ameriškim

na ameriških trgih. Zato pripravlja Amerika proti Japonci poleg oboroževanja tudi gospodarski bojkot njenega blaga.

Južno-ameriške države izganjajo komuniste. Južno-ameriške države Brazilija, Argentina, Urugvaj, Paragvaj in Čile so sklenile skupno borbo proti komunizmu, ki pripravlja nemire tudi v njihovih predelih. Odločene so, da preprečijo in strejjo propagando, ki jo plačujejo in vodijo sovjeti v Moskvi. „Evropa naj gre boljševikom na lim, mi hočemo živeti v krščanski omiki,“ pristavljajo južno-ameriški listi.

Zastopniki nemških manjšin so zborovali na Dunaju. Na Dunaju so se nedavno sešli voditelji nemških manjšin. Bavili so se z dejstvom, da je v zadnjem času stopilo manjšinsko vprašanje v ozadje in se je položaj manjšin poslabšal. Sklenili so, da bodo vzajemno delovali na to, da pride misel zaščite narodnih manjšin do nove veljave in ugleda.

Z abesinskih bojišč. Dočim se položaj na južni fronti v zadnjem času ni spremenil, poročajo listi o spopadih na severni fronti. Do najostrejših bojev je prišlo minule dni v okolici mesta Makale, po uradnem poročilu abesinske vlade so imeli Italijani v teku spopadov 20.000 mrtvih, še višje številke abesinskih žrtev navajajo italijanski listi. Splošno se pričakuje, da se vname kmalu ostra bitka tudi na jugu. — V abesinskih vrstah se borijo tudi mlade Abesinke, ki po abesinskih poročilih v ničemer ne zaostajajo glede borbenosti za dobrimi vojaki. — Italijani doma imajo v zadnjem času velike nade, da bodo velesile v ožigled rastoči nevarnosti na Daljnem vzhodu popustile in Italiji dovolile ozemlje, ki bo povezovalo južno in severno italijansko kolonijo v Afriki. Pri tem se zanašajo na uspehe svojih armad v Abesiniji in še na dejstvo, da se Amerika protivi prepovedi izvoza petroleja v Italijo. Na drugi strani priznavajo nevarnost, da Italiji ob času lahko poide zlati zaklad, iz katerega plačuje uvoženo blago, in še, da bi pomanjkanje živil doma lahko izzvalo med ljudstvom veliko nezadovoljnost. Vsekakor pa Italija lahko vzdrži še cele mesece.

Profesor Ap' h.

Ob petindvajsetletnici njegove smrti.

Na celovškem pokopališču v Trdni vesi (Annabichl) počiva že petindvajset let mož, ki ga je zgodovina uvrstila v prve naše narodne vrste. To je pokojni profesor Josip Apih.

Josip Apih je bil gorenjski rojak in sorodnik prevz. knezoškofa A. B. Jegliča. Na Koroško je prišel leta 1892, ko ga je ministrstvo na zahtevo slovenskih poslancev imenovalo za profesorja

slovenščine, zgodovine in zemljepisja na celovškem učiteljišču. Že pred svojim prihodom na Koroško je Apih slovel kot odličen slovenski kulturni delavec. Bil je med prvimi, ki se je znanstveno bavil s politično in kulturno zgodovino Slovencev v osemnajstem in devetnajstem stoletju in je napisal več zgodovinskih del. Slovencec je med drugim podaril izčrpno sliko o zgodovini narodnega prebujenja.

Na Koroškem se je profesor Apih pečal zlasti še s šolskimi vprašanji in so ga kot strokovnjaka vpoštevali ne samo Slovenci, marveč tudi Nemci. Kot profesor slovenščine je imel Apih velik vpliv na svoje dijake, katerim je bil pravi oče. Povsod, kamorkoli je prišel, se je kazal odločnega in zavrednega Slovence. Kot odbornik Mohorjeve družbe je mnogo pripomogel k povzdigu vrednosti Mohorjeve knjige. Živahno se je zanimal za kulturno življenje Slovencev in svoje rojake vedno bodril in podpiral v tem najhvaležnejšem področju narodnega udejstvovanja. Predvsem je skrbel za slovenski dijaški naraščaj, bil je soustanovitelj društva „Učiteljski dom v Celovcu“ ki je imelo namen podpirati slovenske koroške učiteljišči. Bil je tudi odbornik še danes obstoječega Slovenskega šolskega društva, požrtvovalen sodelavec ter moder svetovalec slovenskih potičnih voditeljev.

Da bi nam Previdnost naklonila spet moža, ki bi kot Apih celil najbolj krvavečo rano na našem narodnem telesu z vzgojo slovenskega koroškega učiteljstva! Kot nekoč Apih bo našel tudi on domala še ledino, delo na njej pa bo zato dvakratno hvaležno. Tako naj ostane spomin na Josipa Apiha med nami živ vse dni!

Jh.

DOMAČE NOVICE

Pustna prigoda Rutarjevega Jurja.

(Konec.)

Kar za roko me je potegnil moj znanec in mi dejal: „Kržeji gor, kržeji dol. Pojdi z mano in moja ženka ti speče takih kržejev, da boš nasitil vso svojo faro, če boš hotel!“

Rečeno, storjeno. Šla sva v njegovo kajžico in ženka je zamesila nekaj ržene moke, medtem ko sma midva kramljala v toplej sobi in zraven celila moje praske. Na večer je bilo tam na klopi pečenih že petnajst kržejev ravno takih, kakor so jih metali raz hanjkič pri cerkvi.

Drugi dan so klali pri tej kajži prašiča in želeli so, naj bi spal pri njih in zjutraj pomagal garati. In ko bi se okrepčal s pražo, naj grem s kržeji proti domu. Ponudbo sem rad sprejel, ker v takih slučajih se mi prav nič ne mudi kam.

„Tratnik je pri meni, Peter ga je vrgel izpod strehe... Ali bi ga vzel ti k sebi?“

V očeh Ivanovih je zalesketalo. Ničesar ni omenil župnik, a Ivan je vedel: za njegovo srce skrbi blagi mož, za njegovo srečo. S toplim pogledom, polnim iskrene hvaležnosti, je zrl v oči župnikove.

„Mislili ste na me, gospod župnik, in na moje skrite želje in na tiho pričakovanje?“

„Čakal si dovolj dolgo, Ivan. Vzemi očeta, tako dobiš tudi Vilmo. Upam, da je odstranjena zdaj zadnja zapreka.“

Tratnik se je obotavljal prvi hip.

„Saj bi šel! Ne da bi ne maral zaradi tebe, Ivan. A zaradi sina! Tako sem dan na dan v njegovi bližini. In dan za dnevom vidim Trato. To me umori!“

„A kam? Saj vidite, da nimate kam. In nihče ne poskrbi tako za vas kakor Ivan.“

Zlomljen od nezgod in trpljenja, oslabel v volji in v duševnih močeh vsled pitja, se je uklonil Železnik.

Tisti večer je sedel Ivan dolgo pri mizi. Pisal je Vilmi dogodke zadnjih dni, ki so privedli njegovega očeta pod njegovo streho.

... Čakala si dolgo, iz srca ljubljena. In jaz sem čakal in sem hrepenel. A glej, upanje, ki sva ga nosila in gojila v srcih vsa ta leta, naju ni varalo. Zahvaljujem Te z vsem srcem, da nisi obupala in se nisi odvrnila od mene in se obrnila k drugemu. Še meni si dajala upanje in si me krepila z močnim svojim srcem in z vdano svojo ljubeznijo. Hvala Ti, Vilma... Glej, koncu se bliža čakanje in hrepenenje. Malo še, in moja si za vedno...“

(Dalje sledi.)

PODLISTEK

Ksaver Meško:

Na Poljani.

(69. nadaljevanje.)

A Andrej še stoji krepko navzlic vsem težkim udarcem? Veš, zdi se mi, da čaka starec maščevanja usodinega za vse hudo, kar ga je okusil na Trati: popolnega propada Tratinega. A dočaka, upam, tudi njeno prerojenje, vstajenje. Potem bo umiral dobri mož lažje. A Jerica! Zaslužila je boljšo usodo. A kako bi naj bivala na Trati, ne da bi jo prijala nesreča, delež Tratin. Res, škoda dekleta! — A ob vsem, kar mi pišeš žalostnega in neprijetnega, je domovina vendar tako lepa, tako ljubezni vredna...“

Tekla so leta. Nande je zablodil v Nemčijo, od tam v Ameriko. A čim dalje je bil od domovine, tem živeje se je je spominjal. V vsakem tretjem stavku se je ponavljala beseda „domovina“. Zdaj je prihajala domovina, uvaževana nekdanj malo, ljubljena mrzlo, zdaj je prihajala za njim v tujino in ga je vznemirjala in mu je delala težko srce. Maščevala se je sedaj, ljubljena poprej premalo.

Ivan se je čudil.

„Kako da ga vznemirja zdaj ta enostavni, vsakdanji kos zemlje? Mislil sem: gre in pozabi! Vse misli zakoplje v trgovino, vse srce naveže na denar. A glej — „domovina, domovina!“ Kakor bi imel zakopan dragocen zaklad v nji in bi ne mogel spati v skrbeh in v strahu zaradi njega.“

Pot Florijan je poslušal zamišljen.

„Ali nisem rekel: pride čas, ko ga pokliče domovina. Maščuje se sedaj, ljubljena nekdanj premrzlo...“

IX.

„Iz hiše me je iztiral, vrgel me je čez prag, kakor se vrže smeti na cesto... O Bog! O kritžani Jezus!“

Kdo je bil mož, stoječ drgetajoč pred župnikom, jecajoč kakor slabotno dete, sklanjajoč glavo globoko in obupno, kakor bi je ne bil nosil nikoli ponosno pokoncu, iztegajoč slabotne roke, iščoč pomoči in opore kakor roke slepca, ki ni stopal vse življenje sam po beli cesti, ampak so ga vodile vedno tuje roke, in so iskale vedno tuje oči zanj smer poti in pravi cilj? Ali je bil ta mož res Tratnik, tako ponosni, tako samozavestni nekdanj, iz rodu Železnikov, sam mož iz železa? Ali res?

S sočutjem je motril župnik starca, osivelega docela, povsem slabotnega in potrtega. Spomnil se je tisti hip, da mu Tratnik ni bil prijazen ob začetku njegovega delovanja na Poljani; nekaterokrat se mu je pokazal celo očitnega nasprotnika. A glej, zdaj, komaj desetletje navrh, prihaja k njemu, siromak, ubožec brez doma in brez strehe, ki nima ne večerje, ne, kamor bi položil trudne sivo glavo.

„Kako trdo gospodari usoda, kako obilno plačuje!“

V srce se mu je smilil stari mož, tem bolj, ker je stal pred leti tako visoko in ponosno, a je bil zdaj ponižan tako globoko.

„Pa ostanite čez noč pri meni! Jutri že ukrenemo kako.“

„Jutri? A kam naj grem jutri? Nazaj na Trato? Nikoli več!“

„Treba pomisliti na vse strani. Umirite se za danes, jutri uredimo, kakor bo kazalo najbolje.“

Drugo jutro, takoj po maši, je poklical župnik Ivana Dolinarja.

Ko je začel drugo jutro petelin peti, so že vreli veselo kropi po piskrah in tudi mesar se je pojavil od nekod. Treba je bilo torej vstati in pripraviti se za boj na prašiča. Mesar, korajžen možiček, je šel v hlev in privlekel svinjo za uheljne, nakar jo je še gospodar krepko prijel pri glavi. Vendar je prašič obadva nekam lifral po dvorišču. Videl sem, da je še prostora pri zadnjem delu prašiča, pa sem vlovil njegovo zadnjo nogo. Prašič je takoj padel na tla, mene pa je s svojo nogo poslal daleč nazaj, da sem padel v gnojnico. Dobro je bilo, da sem se mogel izkobacati iz čudne žlodre sam, kajti vse se je interesiralo le za prašiča, za mojo prevzvišenost v gnojnici se noben ni niti zmrda. Hitro sem se malo otrešel in pridno začel garati, doler so bili kropi topli.

Znano je, da je v jutro, ko se po hišah kolje, vse nekam vznemirjeno. Tako je bilo tudi pri tej kajži. Vse, pes, kure, mačke, koze je bilo nervozno. Pa kdo se meni za to, če je glavni predmet prašič.

Gospodinja gre v hišo po skledo. Slišali smo še, da je nekam zajavkala, a v tem so že prilomastile tri koze iz hiše in vsaka je imela v gobcu kos — kržeja!

„Jehtanaja! je vzkliknila ženkica, „koze so vse kržeje snedle. Oh, kdo je zadnji pustil vrata odprta?“

Meni je takoj prešel apetit za pražo in tudi za vse drugo. Črno kavo in malo vrešča v njej sem popil, si prižgal čedro in hajd domov s trdnim sklepom, da kržejev ne grem več lovit.

Slovesno sem jo primahal v domačo vas, kakor se spodobi junaku, ki ga ne potare nobena reč. Mati me je takoj primila, kje sem pozabil dežnik. Rekel sem, da je izginil v zraku med grabežljivimi kremplji.

„Kje pa imaš kržeje?“ — „Zginili so v požrešnih kozjih želodcih!“ — „Zakaj pa imaš hlače tako rujave?“ — „Tisti krvavi dež iz Afrike je šel v Kamnu in ne gre ven iz hlač!“

Žal, da se je v par dneh vse izvedelo in mi ni kazalo drugega, kakor da sem nujno odpotoval na neko konferenco za par dni, da se je stvar pozabila. Jur.

Kancler na Koroškem. Dne 1. in 2. marca bo kancler dr. Schuschnigg na Koroškem. V nedeljo 1. marca dop. bo po dosežanih poročilih posetil kraje nad Dravo in v Rožu in sicer se vozi po glasovanski cesti skozi Kotmaro ves, Bilčovs v Rožek, iz Rožeka v Št. Jakob, Bistrice in Borovlje ter spet nazaj v Celovec. Ob 2. uri pop. se vrši v Musiksäle zborovanje organizacije Sturmsharen. V ponedeljek 2. marca obišče Velikovec, Dobro ves, Šmihel in Pliberk, odkoder se vrača skozi Labudsko dolino na Dunaj. Podrobnosti k posetu v prihodnji številki našega lista.

Glinje—Bajtiše. (Žalostni rekord imamo mi!) Gospod urednik! Lahko poveste Brnčanom, da ima njihov rekord vsaj enega resnega konkurenta. V bajtiški župniji, ki šteje 206 duš, smo lani zaznamovali le dva krsta in 3 pogrebe. Leta 1934 je bilo nekoliko boljše: 4 krsti in 3 pogrebi, leta 1933 pa 4 krsti in 4 pogrebi, leta 1932 3 krsti in 3 pogrebi. V glinjski župniji, ki šteje 820 duš, se že več let motamo okrog rekorda. Leta 1935 smo sicer imeli 12 krstov in le 9 pogrebov, predlanskim 12 krstov in 11 pogrebov, a leta 1933 pa samo 9 krstov in 12 pogrebov. Nismo vam o tem pisali, ker nas je bilo sram, kajti že leto 1932 je dalo le 6 krstov in 7 pogrebov, leto 1931 pa 9 krstov in 12 pogrebov. Zato nas menda razumete, da o tej žalostni zadevi rajši molčimo, ker pove, da hočeta bajtiška in glinjska fara počasi odromati na — pokopališče.

Lipa pri Vrbi. (To in ono.) Pri tukajšnjem posestniku „Hoamatle“ se je vršila nedavno hišna preiskava. V teku pregledavanja so orožniki dobili med drugim vojaško puško, sklopec in srnjaka, ki je bil ubit z dum-dum strelom. Srnjaka so razdelili med občinske reveže, posestnika pa odvedli v preiskovalni zapor v Celovec, kjer se bo moral zagovarjati baje zaradi širjenja domovinsko-sevražnih letakov. — Zadnji petek, dne 7. t. m. je izbruhnil popoldne na posestvu g. Reichmanna, pd. Jesenika, požar. V par urah je upepelil skedenj in hlev do tal in uničil vse gospodarske stroje. Zgorelo je tudi vse seno in ostala krma. K sreči ni bilo vetra, sicer bi se vsled bližine nedvomno vnela tudi hiša, ki je ponekod že tlela. Požarne brambe, med drugimi domača, so storile na licu mesta brezhubno delo ter omejile požar. Posestnik g. Reichmann kot najemnik u-trpita vsled požara veliko škodo. — V tukajšnji

okolici je tekom zadnjih 15 let že trinajstkrat gorelo. Zavarovalnica nas je zbog tega potisnila v stopnjo z najvišjimi premijami.

Št. Janž v Rožu. (Smrt pod plohi.) Bridko so zajokali deveteri Piskarjevi otroci, ko so v sredo dne 12. II. pogrebci dvignili mrtvaško krsto s truplom dragega očeta in jo odnesli med nje, ki spijo v senci križa tam pri cerkvi. Še opoldne v ponedeljek, dne 10. februarja je bil oče vesel in zdrav pri mizi. Po južini je šel v drugič v goro po hlode s tovarišem. Vozila sta skupaj zaporedoma vsak s svojim volom in prišla iz strmin na ravnino, ko nenadoma opazi prvi voznik, da je tovariš s svojim vozom zaostal. Kmalu najde stoječi voz z volom, nikjer pa ne vidi voznika. Ko na klic „Stric, kje ste?“ ne dobi odgovora, šele opazi pod plohi nogo pogrešenca. Ko razloži voz, je bil voznik že mrtev. Nihče ni bil priča strašne nesreče. Spodrsniti mu je moralo in vol potegniti hitreje, in prej, da se je mogel strašnega položaja rešiti, so ga že zgrabili plohi in ga strli. In tako smo se morali posloviti od enega naših najboljših mož, ki je bil poklican v večnost v dobi 41 let, v polnosti moške moči in zdravja. Za njim joka vdova in devet otrok, od katerih hodijo štirje v šolo, trije pa so še v nežni predšolski dobi. Bil jim je ljubeči oče in nedosegljiv vzgojitelj. Bodi Bog jim tolažnik in pomočnik, rajnemu pa zvesti plačnik.

Ljubljana. V ponedeljek dne 17. t. m. so v Ljubljani pokopali 70letno gospo Marijo Kobentar iz znane narodne družine Vidmanove v Št. Jakobu v Rožu. Rajna je slovela kot vrla gospodinja Vidmanovega doma, mnogo je pretrpela zaradi svoje zavednosti in končno morala s svojci zapustiti svojo domačijo. Dobrega moža ji je smrt ugrabila pred 5 leti. Pogreba rajne matere so se udeležili Korošci v Ljubljani v velikem številu. Kobentarevi materi blag spomin, njeni družini tudi naše sočutje!

Ličja ves pri Pokrčah. Na široko je zadnji čas smrt kosila med nami. Kot prvi so morali Lipejev oče Janez Toff v večnost. Čislali in ljubili smo jih vsi kot prijaznega in vestnega moža ter dobrega tesarja. V njihovi skoroda polletni boleznijih je obiskavalo mnogo ljudi in jih tolažilo, tukajšnji cerkveni pevci pa so jim prepevali naše lepe domače pesmi, katere so z velikim veseljem poslušali. Umrli so dobro pripravljeni. Pogreba se je udeležilo izredno število pogrebcev od daleč naokrog, posebno še, ker je bil tedaj god sv. Antona. Na grobu so domači g. župnik med drugim omenili, da je tudi streha na cerkvenem zvoniku v Ličji vesi njihovo delo kot še na več drugih cerkvah. Lipejev oče naj počivajo v miru! — V Streglah pri Pokrčah pa je smrt potrkala na duri 67letnega užitkarja Alojza Hribernik, pd. Sivčevega očeta. Do zadnjega je bil rajni delaven in skrben, mnogo je prestal težav v življenju. Zato naj sedaj počiva v božjem miru!

Svinča ves pri Št. Tomažu. Nismo verjeli vesti, da je umrla mlada Moričinja, blaga Katri! Šele 29 let stara, mati treh nedoletnih otrok, je morala zapustiti doma moža in družino, v Pokrčah pa brata in stariše. „Roža je ovenela“ so ji na grobu dejali č. šmarješki g. župnik Trabesinger. Resnično, kot roža je cvetela in razširjala daleč naokrog vonj čednostnega življenja. Bila je ne samo dobra mati in žena, marveč tudi vzorna kristjanka. Rojena je bila pri Ciceju v Pokrčah, kjer sedaj gospodari njen brat. Komaj 19letna se je primožila k Moriču v Svinčo ves, kjer gospodari Miha Sturm iz znane Tomanove družine. Lepo družinsko življenje sta živela; vedra in vesela gospodinja je razveselila vsakogar v svoji bližini. Na njeni zadnji poti jo je spremljalo sedem duhovnikov, tinjski cerkveni pevci so ji zapeli v slovo ganljive žalostinke, nagrobne besede č. Jakoliča in č. Trabesingerja so vlivale tolažbo njenim svojcem in vsej množici, ki je v solzah ihtela ob prerani izgubi dobre matere in gospodinjne. „Dosljej vam je bila gospodinja in mati, odslej pa bo po božji volji vaša priprošnjica v nebesih,“ so dejali o njej mil. prošt Benetek. Naj blaga Katri iz nebes tolaži vse, ki so jo ljubili!

Loga ves. Ali so samo grobovi naši? Še pred začetkom zime je umrl vojni invalid Hanzej Mostečnik, rodом z Bistrice v Rožu. Kljub težki boleznij se je zmiraj zanimal za narodno življenje. Sledila mu je iz iste hiše Ana Thaler. Delo je bila njena življenska vsebina. Za njo je odšla 90letna Marija Fale iz Doba. V januarju smo položili v božjo njivo vdovo Marijo Vovk, mater sedmih, sedaj že samostojnih otrok. Dne 23. m. m. pa smo spremili h počitku Katarino Kleber, pd. Srijenco. Bila je dobrotnica revežev. Ob grobu so ji ob ve-

liki udeležbi zapeli domači pevci, domači župnik, ki so jo pokopavali ob asistenci šentiljskega župnika Petriča, so ji govorili v slovo. Našim rajnim večni mir, zaostalim sožalje!

Odprta noč in dan so groba vrata. (Radiše) Nekam tesno nam je bilo pri srcu v ranem jutru 12. t. m., ko smo izvedeli, da je v očetovem naročju zavedno zatisnila oči v bolnišnici Marija Pomagaj v Celovcu Katri Rubenthaler, pd. Oraževa v Zg. Rutah. Zaključil je gospod njeno mlado življenje in jo poklical k sebi. V petek 9. t. m. jo je spremljala številna množica ljudstva na njeni zadnji poti. Radiški fantje so jo zanesli na kraj, kjer želi počivati. Med sv. daritvijo za pokoj njene blage duše je govoril domači g. župnik ter med drugim dejal: „Rada bi živela, se veselila, rada bi uredila svoj pravi dom in otroke, toda Bog je zaključil njeno življenje.“ Njeno priljubljenost je potrdila nešteta množica pogrebcev, katera jo je spremljala. Mehka pesem cerkvenih in društvenih pevcev, s katero so se tudi že pred domom srčno poslovili od drage sestre, je legla na rani grob, zemlja je sprejela, kar je bilo njenega na njej. Tebi, rajna, želimo, da se odpočiješ od muk mladega življenja, ki Ti ga je odvzel angel miru, ko Te je odvezal v boljše življenje k Bogu in Mariji! Počivaj v miru!

Drobiž. Pri velikih zimsko-športnih tekmah v bavarskem Garmisch-Partenkirchen so odnesli Norvežani 7 zlatih, 5 srebrnih in 3 bronaste medalje, Nemci 3 zlate in tri srebrne, Švedci 2 zlati, 2 srebrni in 3 bronaste, Avstrijci 1 zlato, 1 srebrno in 2 bronasti medalji. — Z 21. t. m. so se pričele mednarodne smučarske tekme v okolici Inomosta. — Südmarka živahno zboruje po slovenskem delu dežele. Govorniki pripovedujejo o po slovenskem delovanju ogroženi nemški meji. Oblast njena zborovanja z zanimanjem zasleduje — Trgovinska zbornica je izročila častno diplomo za 48letno samostojno izvrševanje mesarske obrti mesarju Jakobu Erlachu v Dobju pri Ločah. — Dne 8. t. m. so našli v deželi 16.277 brezposelnih oseb. — V Vrbskem jezeru je pri drsanju utonil 22letni Valentin Dovjak iz Ribnice. — V Celovcu je umrl 79letni Mihael Plasch, rodом iz Žihpolj. — Pri smučanju si je poškodoval roko delavec Rudolf Smolnik v Železni Kapli.

NAŠA PROSVETA

Slovenska čitalnica v Gradcu je na letošnjem občnem zboru izvolila za predsednika vrlega g. Matijo Kukmana, za podpredsednika g. Maksima Gosaka, za tajnika medicina Čadeža. Čitalnica je edino slovensko društvo v Gradcu in zbira pod svojim okriljem ves v velikem mestu raztreseni slovenski živelj. Za letošnjo poslovno dobo ima pripravljen poseben delovni načrt in vam bo iz svojega delovanja še večkrat poročala.

Bilčovs—Velinja ves. V nedeljo 9. t. m. so gostovali v Velinji vesi Gorjanci iz Kotmare vesi z igro „Črna žena“. Dvorana je bila natlačeno polna. V šestih prizorih smo gledali usodo vojaka Podbregarja v tujini in doma. Ob strani mu je stal prijatelj Štefulček, berač, ki mu je donasal novice od ljubljene doma, žene in otroka. Na drugi strani smo videli ciganko Nigano, kako ga je zasledovala. Igrali so lepo vsi brez izjeme, posebno lepo mali 4letni Franci. Med odmori so zapeli pevci in navdušeni Hanzej iz Št. Kandolfa je mojstersko deklamiral pesem o planinah. Na svidenje drugokrat, Gorjanci!

Grebinski Klošter. Zaključek gosp. tečaja, ki se vrši pod vodstvom g. Hartmannove, bo v nedeljo 1. marca. Dopoldne od osme ure zjutraj do šeste ure zvečer je v Kloštru razstava kuharskih izdelkov, razstavljeni predmeti se prodajajo v korist tečaja. Popoldne ob 3. uri istotam v društveni dvorani zaključna prireditve s sledečim sporedom: deklamacije, petje dekliskega zbora, nastop mladine v petju in prizoru, sviranje pliberških tamburašev, govor zvezinega zastopnika in veseloigra „Vedež“. Vse prijatelje naše prosvete iskreno vabijo — tečajnice.

Glinje. Občni zbor naše Čitalnice se vrši v nedeljo 23. febr. ob 3. uri pop. pri Cingelcu na Trati. Na sporedu je poleg običajnih točk predavanje govornika prosvetne centrale. Člani in prijatelji društva toplo vabljeni! Odbor.

Prireditve na pustno nedeljo in pustni torek. V Pliberku priredijo 23. t. m. ob 3. uri v Breznikovi dvorani p e v s k i k o n c e r t s sodelovanjem moškega, dekliskega in mešanega zbora, za nameček pa spevoigro „Kovačev študent“. — Isti

dan je v Podljubelju ob 3. uri v Delavskem domu igra „Tri sestre“ in še „Zamorček“. — V Škofičah igrajo na pustno nedeljo igro „Dve nevesti“, sodelujejo tamburaši. — Na pustni torek igrajo v Vogrčah igri „Tri sestre“ in „Pogodbo“. — Na pustno nedeljo 23. t. m. priredi izobr. društvo v Podravljah ob 3. uri pop. v dvorani kolodvorske restavracije veseloigro „Dve nevesti“. Prijatelji od blizu in daleč vabljeni ta dan v Podravlje, ker igre so in ostanejo najlepše in najcenejše razvedrilo.

GOSPODARSKI VESTNIK

Pomagajmo si sami!

(Konec.)

Naj v kratkem ponovimo, kar smo v zadnjih člankih navajali: Kmetova samopomoč obstoji v tem, da kmet ne zanemari nobene kulturne rastline ali živali, ki jih zamore gojiti. Polja in travniki zahtevajo dobro gnojenje, pravočasno setev in žetev. Le s čistimi semeni dosežemo dober pridelek. Tudi sadovnjak ne zanemarjamo. Veliko važnost polagajmo na naše hleve, ki so prava kmetova delavnica. Ne samo gospodinjje, tudi gospodarji naj se posvečajo umni živinoreji! Žival zahteva skrb celega človeka! Skrbimo, da bomo pokladali živini dobro in zadostno krmo. S tem bo naša živina prej sposobna, da jo postavimo na trg, prej bomo imeli od nje potrebni zaslužek in večji bo, ker smo rejo z dobrim krmljenjem pocenili. Hleve imejmo zračne in svetle, tako bo živina manj podvržena raznim boleznim in bo boljše uspevala.

Vsako delo, bodisi v hlevu ali na polju, na travniku ali v gozdu, vršimo skrbno in pravočasno. Polovičarsko in prepozno opravljeno delo ne prinese več pravega uspeha.

H koncu še o najvažnejšem, ki pa zadene predvsem ljudi v kmetijstvu. Bodimo dobri sosede! Nikakor zavisti v vasi, nikar zdražb in spletkarjenja. Vse to gre nazadnje v škodo vseh! Kmetije na vasi so kot prstje na roki. Rani samo en sam prst in cela roka bo bolehal ob tej rani. Star narodni pregovor pravi: sloga jači, nesloga tlači. Gojimo medsebojno dobro kmečko domačnost in vzajemnost. Bolj prijetno bo potem medsebojno življenje, bolj prijetno bo naše delo. Kmalu se bodo pokazali tudi gospodarski uspehi take vzajemnosti. Ob dobrem medsebojnem razumevanju bomo lahko marsikaj skupno naročevali in zato cenejši kupovali. Pri skupni prodaji bomo lažje in boljše prodajali. V Celovcu obstoja zadružna pisarna, ki hoče iti kmetom pri prodaji njihovih pridelkov na roko. Ne smemo prezreti, da je predpogoj njenega dobrega uspevanja vzajemnost gospodarjev. Nova ureditev prometa z mlekom bo ostala dotlej za kmete brezuspešna, dokler v naših vaseh ne ustvarimo nekake oddajne zadruge, po kateri bomo skupno oddajali naše mleko osrednji mlekarji zadrugi. Od naše nesloge in medsebojne konkurence ima gospoda korist in dokler se mi sami ne bomo zavedli važnosti složnega nastopa, ne pridemo naprej.

Bodimo kljub vsem težavam samozavestni kmetje! Ne vzdihujmo in ne jadikujmo. Stavimo rajši vse sami in ne pričakujemo pomoči od drugod. Šparajmo in delajmo z rokami in glavami! Pri vsem pa imejmo pred očmi, da je vse človeško delo, in če bi bilo strokovno še tako na višku, zaman, če mu ne izprosimo blagoslova od zgoraj. Tako bo naš kmet ostal na svoji zemlji svoj gospod in ne bo prisiljen svoje zemlje prodajati priseljencem. Pomagajmo si sami in Bog nam bo pomagal!

M. A.

Kmetijski minister je govoril! Pred dobrim tednom je podal kmetijski minister inž. Strobl sledeče izjave o bodočem svojem delu: Prodaio kmetijskih pridelkov bomo skušali z vsemi močmi pospeševati na domačih in inozemskih trgih. Razlika cen za blago, ki ga kmet mora kupovati, in za pridelke, ki jih prodaja, se mora znižati. Poživiti in poceniti moramo kmetijski kredit. Borili se bomo proti odseljevanju kmečkega ljudstva z zemlje. V dogledni dobi izide zakon, ki bo predpisaval obvezno pitanje živine podjetjem, ki se danes iz razlogov konjunktture bavijo s proizvodnjo mleka na debelo. Nemčija bo svoje nakupe živine nadaljevala, v decembru in januarju je nakupila v Avstriji 4300 glav. Provizija živinskih

prekupčevalcev v dunajskem Št. Marksu se je znižala, kar daje letno 700.000 šilingov. Z Nemčijo se vršijo pogajanja glede izvoza lesa. Lesna kupčija z Italijo je v zastoju in treba bo vsaj malim izvoznikom izposlovati potrebni kredit. Glede mleka: Fond za izravnavo cen za mleko ostane. Ker je proizvodnja mleka najvažnejši kos avstrijskega narodnega gospodarstva, bo treba še nadaljnega urejevanja dobave mleka za Dunaj. Finančni minister se bavi s predlogom reforme zemljiškega davka. Treba bo nadalje urediti posredovanje kmečkega dela poslom in bodo zato kmetijskim zbornicam dodeljeni posebni uradi. Najpotrebnejšim v kmetijstvu in gozdarstvu, v prvi vrsti gorskim kmetom, bo treba še naprej neposredne pomoči. V okvirju zimske pomožne akcije bomo razdelili najpotrebnejšim gorskim kmetom, kmečkim in gozdarskim delavcem 500 vagonov ržene moke zastoj, da vsaj nekoliko omilimo bedo najpotrebnejših v našem stanu. Treba bo končno izvesti v stanovski organizaciji že predvidene volitve. — Iz ministrovih izjav, katere smo podali v skrajšani in zgoščeni obliki, razbiramo veliko njegovo dobro voljo, da odpore kmečkemu ljudstvu vsaj tam, kjer je potreba največja.

Vinski sejem in razstava v Ljutomeru. Dne 3. marca se vrši v gostilni Zavrtnik v Ljutomeru letošnji vinski sejem in razstava. Na poskušnjo bodo vina iz ljutomerskega, gorenjradganskega in štrigovskega vinskega okoliša.

Celovski trg minulega tedna: Krave (kg žive teže) 80—90, krave za klanje 50—60, prašiči 1.30 do 1.50, plemenski 1.70—2.10, pšenica (100 kg) 30—40, rž 29, ječmen 25—29, oves 24—25, ajda 24—26, koruza 25—28, sladko seno 10—12, kisle 7—8, slama 5—6, grah (kg) 80—1.00, fižol 35—50, krompir 15—17, zelje 40—50, sirovo maslo 3.20 do 4.50, prekajena slanina 3.20—5.20, sirova slanina 2.00—2.40, svinjska mast 2.60—3.20, jajca 12 do 13, kokoši 2.00—3.00, drva, trda, kratka 4.00 do 5.00, mehka 3.00—4.00 S.

ZANIMIVOSTI

Pust, ti čas presneti. V šoli. Učitelj poučuje otroke zvezdoslovje in se trudi, da nazorno predoči, kako se zemlja suče okoli sonca. „Kaj hočeš, Franček, med poukom?“ vpraša malega poredneža. — „Rad bi vedel, gospod učitelj, okoli česa se suče zemlja, če sonca ni?“ odvrne navihanec. — **Otroška usta.** Tomažek: „Oče, kako mama spet divja in se krega! Poglej, če je ne bi bil poročil, kako lepo in mirno bi midva lahko živela.“ — **Abstinent.** Orožnik je ustavil pijanca, ki se je gugal po cesti in oviral promet: „Kaj delate tukaj?“ — „Borim se proti alkoholu.“ — **Drzni fantalinček.** Stric ustavi malega nečaka, ki je skrivaj kadil cigareto: „Ali te ni sram, fante, da postopaš naokoli s cigareto v ustih!“ — „Kam pa naj jo sicer vtaknem, stric?“ — **Dvoumno.** Debelušen živinozdravnik je došel h kmetu cepit prašiče. Hlevcec je bil nizek, komaj je zamogel gospod vanj in pri tem je grdo godrnjal. Pa meni zviti kmetiček: „Kaj hočem, hlevcec ni pripravljen za velike svinje.“ — **Dobesedno je ubogal.** „Slišite, doktor, zadnjič pa ste mi presneto dobro svetovali.“ — **Zdravnik:** „Zakaj? Naročil sem vam, naj hodite s kokošmi spat, to vam podaljša življenje.“ — „Saj sem u-

Zahvala.

Povodom prebridke izgube naše nepozabne mamice, gospe

Marije Pečnik

se iskreno zahvaljujemo č. g. prov. Komarju za obiske in tolažbe, kakor tudi č. šolskim sestram iz Št. Ruperta pri Velikovcu za vso naklonjenost ter vsem, ki so storili kakršnokoli uslugo predragi rajnici in nam za časa bolezni in smrti iste zvesto stali ob strani. 13

Vsem iskreni Bog plačaj!

Podkraj pri Pliberku, v februarju 1936.

Družina Najberževa in ostalo sorodstvo.

bogal. Pa bi morali slišati revsanje moje stare, ko sem v nedeljo legel z dvema kokljama v posteljo.“ — Jaka in Spaka. „Jaka, kaka razlika je med teboj in telegrafskim drogom?“ — Spaka: „Hm?“ — „Telegrafski drog je prismojen spodaj, ti pa zgoraj.“ — Kaj je disciplina? Če ti čebela leze po obrazu, ti pa čakaš in ugibaš, če te bo pičila.

Dunajski velesejem (Wiener Messe) 8. do 14. marca 1936

Tehnična in poljedelska razstava do 15. marca. Luksuzno in blago za vsakdanjo uporabo / „Plin v gospodinjstvu“ / „Elektrika v gospodinjstvu“ / „Umetnost in rokodelstvo“ / Razstava avstrijskih časnikov in časopisov / Tekstilije in oblačila / Dunajska pletilna moda / Moda kožuhovine.

Tehnična razstava:

Razstava iznajdb / „Posredovatelj in upravitelj realitet“ / Gradbena in cestnogradbena razstava / Razstava pisarniških potrebščin.

Mednarodna razstava avtomobilov in motornih koles.

Obrtna kolektivna razstava / Avstrijska tobačna režijska / Madžarska razstava / Razstava življenjskih potrebščin.

Poljedelski in gospodarski vzorčni sejem.

Preizkuševanje vin.

Sejem za pitano živino (govedo in svinje):

13. do 15. marca.

ZNATNO ZNIŽANA VOŽNJA

Legitimacije A S 6. — se dobijo pri trgovskih in kmetijskih zbornicah, pri kmetijskih in obrtnih organizacijah, pri podružnicah avstrijskega prometnega biroja, nadalje pri naslovih, objavljenih na lepkih in pri

Wiener Messe A.-G., Wien VII., Messepl. 1

kakor pri častnih zastopstvih v
Celovcu: Zbornica za trgovino, obrt in industrijo, Bahnhofstr. 38
„ Zbornica za delavce in nameščence, Bahnhofstr. 38
„ Oesterr. Verkehrsbüro G. m. b. H., Burggasse 8

Vabilo.

HRANILNICA IN POSOJILNICA V ŠT. JURJU
NA ZILI, r. z. z n. z.

vabi svoje člane na

občni zbor

ki se vrši

v nedeljo dne 1. marca 1936 ob 11. uri dopoldne
v Št. Jurju števil 2.

Dnevni red:

1. Čitanje in odobrenje zapisnika zadnjega občnega zbora.
2. Poročilo načelstva in nadzorstva.
3. Poročilo o izvršeni reviziji.
4. Odobrenje računskega zaključka za leto 1935.
5. Slučajnosti.

11

Načelstvo.

HRANILNICA IN POSOJILNICA V SINČI VASI
s sedežem v Dobrli vasi,

registrovana zadruga z neomejeno zavezo,
vabi na

46. redni letni občni zbor

ki se vrši

v nedeljo dne 1. marca 1936 ob 2. uri popoldne
v uradnih prostorih v Dobrli vasi.

Dnevni red:

1. Čitanje zapisnika zadnjega občnega zbora.
2. Poročilo načelstva in nadzorstva.
3. Odobritev računskega zaključka za leto 1935.
4. Sklepanje o čistem dobičku.
5. Slučajnosti.

Ako ob navedenem času ni navzočih zadostno število članov, se vrši občni zbor eno uro pozneje pri vsakem številu navzočih zadružnikov.

K obilni udeležbi vabi

12

Odbor.